

Comunicat de suport del poble bisbalenc en solidaritat amb els joves d'Altsasu.

LA SOLIDARITAT ÉS LA TENDRESA DELS POBLES

La matinada del 15 d'octubre de l'any 2016 en el poble navarrès d'Altsasu – una població similar, una xic més petita, que la nostra Bisbal- es va produir una petita trifulga en un bar, com se'n deurién produir tantes altres aquella mateixa nit en tants altres bars d'aquí i arreu. La particularitat del cas radica en el fet que les suposades víctimes d'aquesta discussió eren agents de la Guàrdia Civil fora de servei, i que Altsasu forma part d'una zona catalogada com d'*Especial* per part de l'Estat espanyol: una zona dissident al Règim que qüestiona d'arrel els fonaments del nacionalisme espanyol que ens domina i s'imposa per la força de les armes.

Aquestes dues particularitats van fer saltar tots els ressorts repressius que l'Estat disposa per emmudir qualsevol dissidència. Magnificant i exagerant els fets produïts, l'Estat va aixecar una causa general en la que la Guàrdia Civil va acabar exercint de denunciador, investigador i jutge del cas. Es van formular acusacions de terrorisme contra els joves imputats i se'ls hi varen demanar un conjunt de penes que sumaven fins a 400 anys de presó. Finalment, en un judici ple d'irregularitats, vuit joves d'Altsasu varen ser condemnats a penes que oscil·len entre els 2 i els 13 anys de presó. La jutgessa Concepción Espejel, casada amb un coronel de la Guàrdia Civil i condecorada amb la màxima distinció del cos, la Orden del Mérito de la Guardia Civil, va condemnar als vuit joves per delictes d'atemptat contra l'autoritat, lesions, desordres públics i amenaces, tot i que, finalment, va descartar condemnar-los per terrorisme, tal i com sol·licitava la fiscalia i les associacions denunciants. Durant el judici no es van admetre proves documentals tant contundents com un enregistrament amb vídeo fet per un dels condemnats la mateixa nit dels fets que desmenteix el testimoni dels Guàrdies Civils i el relat posterior de la jutgessa.

Hi ha judicis que esdevenen paradigmàtics i assenyalen més els acusadors que a les seves preteses víctimes. Si a finals del segle XIX el famós afer Dreyfus va posar en evidència el rampant antisemitisme de la societat francesa i d'Europa en General, el cas dels joves d'Altsasu posa en evidència fins a quin punt el nacionalisme espanyol - avui constitucionalista, ahir franquista, abans d'ahir primoderiverista, sempre autoritari- utilitza la força, la repressió i la violència per emmudir els seus rivals polítics. La Inquisició Espanyola no ha desaparegut mai.

Perquè a Altsasu van ser vuit joves, però demà els empresonats podem ser tu o jo, qualsevol de nosaltres, com ahir van ser moltes altres. La repressió, l'existència de presos polítics és una realitat que no ha deixat mai de ser certa a Espanya: independentistes, anarquistes, persones migrants o qualsevol persona que qüestioni el

Règim pot acabar vivint un malson similar. Potser a Catalunya hi ha gent que ho ha descobert ara, arran del procés que ha portat a l'exili o a presó a alguns dels nostres. Però la veritat és que sota aquest règim ningú que tingui el valor de qüestionar-lo fins el punt que el poder se senti intimidat resta fora de perill.

Així, Altsasu s'ha convertit, avui, en sinònim d'infàmia. Però, també, de solidaritat. A la Bisbal d'Empordà un grup de persones hem decidit donar-los suport; ens fem dir Poble Solidari i, amb el suport de l'ajuntament i moltes altres entitats i associacions culturals de la nostre vila i pobles dels voltants, volem fer veure als joves d'Altsasu presos, així com a les seves famílies i amics, que no estan soles, que elles som nosaltres, que contra totes no podran.

Ohian Arnanz Ciordia, Jokin Unamuno Goicoetxea, Jon Ander Cob Amilbia, Julen Goicoechea Larraza, Adur Ramírez Alda Pozueta, Aratz Urrizola Ortigosa, Iñaki Abad Olea i Ainara Urquijo Goicoechea: No esteu soles. No ho estareu mai.

Per a contactar amb un portaveu de Poble Solidari:

Pere Maruny: tel. 680 109 907